

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות טו.

טו.

עין משפט
נר מצוה

א ב מ"י פ"ח
מלכות איסור
ביתא ה"ד די סמנ לאון
קאמ דאמרי אהי"ע אהי"ע
ספיק ד"ח
צ ב מ"י פ"ח מלכות
מלכות אסורא ה"ל
ה סמנ לאון קאמ טור
ש"ע ר"ב סמנ ק"י פ"ג
א ד מ"י פ"ח מ"י פ"ח
ע"ב ונ"ב ס"א
צ ב ה"ד מ"י פ"ח
מלכות שאל אמת
ה"פולחנות הלכה
צ ב מ"י פ"ח מ"י פ"ח
הלכה א סמנ לאון
קמ.

תורה אור השלם

1. ובי ידעה איש שאם
לְיַעֲרֹב וְאָרְבַּ לֹא וְקָם
עָלָיו וְקָרָב וְנָשָׂא וְנָתַן
וְנָס אֶל אִתּוֹ וְנָשָׂא וְנָתַן
דְּבָרֵי ט"א
קא"ל:

הגהות הב"ח

(ל) ר"י ד"א אמר ובי
להגות את ז' וברא את
ז':

תוספות רי"ד

בקרובות ובר' יא דאמר
נבעלה בשעת קרובות
כשירה לכהונה פי'
קרובות הבאים ספקים
אחר ומתקבצים שם ליום
השקוב והוא שהיה שיהיה
של בני אדם כשהיה
שבים עם דהוה ירי'
ורבא לכשרות רוב העיר
ורוב סיעה. פי' כל זה
מפני שלא ידעה למה
נבעלה אבל אי ידעה
ואמרה לכשר נבעלה
הלכה כר"ג ונאמנת אפילו
כרוב ספקים ומקשי' ופי'
בעי תרי רובי והתמיא ופי'
תורות כולן מוכרח בשיר
שחשבה ואחת מוכרת כהן
נבלה ולקח מאחת מהן
ואינו יודע מאיזה מהן
לקח ספקי אסור שכל
קבוע כמחצה על מחצה
דמי ובנמצא הלך אחר
הרוב דכל דפריש מרובא
פריש ומבחר מעלה עשי
ביוחסין: אימרה ארי'ת
אמר רב הלכה כר' יוסי
פי' רבתי' רורי רורי: א"ר
יזרא כל קבוע כמחצה בין
מחצה דמי בין לקולא בין
לחומרא לחומרא כגון ט'
תורות דאמרו. א"ר ט'
צפרדיע' ושריא א' בינים
בריה' ונע באי' מהן
ואינו יודע באיזה מהן
נע ספקי טמא. ולקולא
כגון ט' שרצים וצפרדיע' א'
ביתון כהר"ר ונע באי'
מהן ור"י באיזה מהן נע
ספקי טהור אלא כמחצה
על מחצה דמי ולקולא.
דאי לאו כמחצה על מחצה
דמי אין כאן ספק טומאה
אלא ור"י וטומאה דהא
רובא שרצים:

אמר רב צוקיות של כפורי היה מעשה כו' פי' לעולם דלא טענה
כרי וכו' יצוקין וכו' נורי צמריהו היכא דלא טענה כרי לכ"ע צענין
מרי רובי והא סאן דלא קאמר בשנייה לעולם דלא טענה כרי משום
דכאמקפחא לא קאמר אי צעונת כרי כו' אי נמי טבל לפרש
דצעניויה נמי איירי כברי ודאיכא מנו
ולא תקשי הלכתא אהלכתא דלוקא
דיעבד ספקי שמואל כר"י כדאמר
לעיל ואת לא תעביד עובדא עד
דאיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל
משמע דנכזב אחד שרי לכמהלך רב
חייא כרי אשי סבר דבמתא צענין
מרי רובי ומתני' קמי הרי זו משא
דמשמע לכמהלך:

דלמא אואי איהו דצבניהו. פי'
לתוך ביתא דלפילו בתוך
העיר לא משיב קבוע דדמי לנמאל צין
המנויות דלא משיב קבוע וכן גבי
מיטוק מושלג בעיר לא משיב קבוע
הואיל ולא נמאל צבית ולכן צענין
צוקיותם שפירש בעל מבינה ור"ת
דנזויר פ"ב דף ב' ופ"ג ופ"ד ופ"ה
דלמך האומר לשלמו לא וקדש לי אשה
סמא אסור ככל הנשים שפעולת מקן
סמומה ומסוק אמילא לך אנה אשה
דלא נידחא ואת אמרת לי איסורא
דנייד וכי מימלא הי"ג בשוקא אשכחא
וקדיש התם הדרת לנימוחא משמע
לגבי אדם לא שיק ד פריש מרובא
פריש משום דהדר לנימוחיה ולא
פירכא היא דהתם שבעת האיסור
כשזו בלא על שום אשה הדרת לנימוחא
האשה שקדיש אפילו אכל כהא כי
אולי אינהו לגבה צענה שאוקרה היה
הוא ניד: פ"ה צ"ה אבן צ"ג.
זימא דלרי' משעון קבוע מנה ליה ואין
לומר דמסקין כפי' הנשרפין (מטבדין
דף ע"ג ופ"ג דר"ש סבר כרבי דליף
מנייה נמינה ואימיר ליה ותרב לו
לקבוע דלמתי' למנא דבי חוקיה מנא
ליה קבוע דלית ליה דכרי' דהא כהן
מתכוין פטור ממנומ' ט':

ובספק נפשות אהר"י. מיינה למ"ד
התראת ספק לא שמה
התראת אפילו ספק נפשות להחמיר
פטור משום דהתראת ספק היא ולי
למ"ד שמה התראת היכי פטרנין ליה
כשנמאל שזרלא הרג הא מיימי
כהכא את זו וזו והכה את אה"ג
וצנתר כשאתרו לו אל תומיר אה"ג
דספק הוא וי"ל דשאי' התם שידע
זודלי' שיצא לדי איסור אס יומיר או
יכה שיהיה משי' שמה התראת אכל
הכל אינו יודע שדולי' הוא לדי איסור
שאינו יודע את מי יכה:
וליוחסין א' בעינן תרי רובי
ורביניהו בו'. דהא מלי'
לשני' שאני מיטוק דלית לי' חוק' כשרי':
ולר"ב
לא בעינן תרי רובי והתנן
מצא

בקרובות של ליטורי. ביום השקו שסיעות ושיירות ממקום אחר כמות
סס: וכדרי' אמי. להשקא איכא רוב קיעה ורוב העיר: נבעלת
בקרובות. משמע על הקרן: כשפט קרובות. שהשיירות כמות
לעיר: כשרה לכהונה. כדקאמר והוא שהיתה קיעה של בני אדם
כשרים עוברת שם דליכא למימר
שמהם היה: אכל פירש אחד מליטורי.
דדיעין ודאי דמן העיר היה אע"פ
שליטורי עיר שרובה משיאין לכהונה:
הולך שמוקי. דנחא רובא לא מכשר:
וכי הא דכי אהא רב דימי אמר ועירי
אמר רבי חנינא ואמרי לה. שלא הוכר
רב דימי כהן אלא ועירי אמר רבי
חנינא דבעינן מרי רובי ודמפרכס
טעמא: הולכין אחר רוב העיר.
להכשר: ואין הולכין אחר רוב סיעה.
כגון במקום רחוק מן העיר דבדלי'
מאנשי' הסיעה הוה אין מכשרין אותה
ואפילו רובן כשרין: וקשיא לן כלפי
ליא. כגדא אפוח הדבר הזה סוגב:
הני ניידי'. רוב סיעה ניידי' ויש להלך
כהן אחר הרוב: והני. של עיר: קבועי.
ואמרינן לקמן כל קבוע כמחצה על
מחצה דמי ואפילו רוב שם אלא אחד
פטולה: ולא אחר רוב סיעה גירודא.
והכי קאמר אין הולכין אחר רוב
סיעה לגדה וכל שכן אחר רוב העיר
לגדה: מ"ע. אחר רוב סיעה לא:
כרבי אטו רוב העיר. דקבועי:
ופרכין רוב העיר נמי. אי עקר
הנובל מנימו ואלו לגבה הוה ניד
וקי"ל כל דפריש מרובא פריש: ומשני
איכא דקאולא לגבינו כו'. ולא גרסינן
טמא איכא. יש שהולכת היא אלא והוה
ליה קבוע הלך אפילו כרוב כשרים
אז רוב העיר או רוב סיעה פסול
כרבי ונאמר דהוה רובי אכשרה
דליכא למיגזר מידי: ולקח כשר מאתם
מהן. במקום קבועות: ספיקו אסור.
דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי:
ובנמאל. כשר הנמאל שגוק ולא ידעין
מאזה פירש: הלך אחר הרוב.
הואיל והבא וכו' פנינו לא במקום
קבועות לקחה וככר פירשה על ידי
אחר וכל דפריש מרובא פריש:
דקשי' לה רובא מעלמא. וכגון שרוב
סיעת טבחי' שרלא כשרים כזו לכאן
דליכא מרי רובי או שרוב טבחי' כל
המדינה שרלא דליכא מרי רובי רוב
העיר ורוב המדינה דניידי': אלא
מטעמה לפרדעים כו'. מוספתא היא
במס' טהרות משעה לפרדעים ממיס
כרשות היחיד ושרן איהו כגון כזו שהוא
דומה לפרדע דנהיה ונע כחלם
מהן ספיקו טמא: אלא מטעמה שרליס
כו'. אף היא מוספתא במס' טהרות
וקמי כרה"י ספיקו טמא כרה"י ר'
ספיקו טהור אלא מחצה דמי ולקולא
דאי לאו כמחצה דמי אין כאן ספק
טומאה אלא ודאי טומאה דהא רובא
שרליס: אמר קרא וארכ לו עד שיטא
מסכין לו. פרט למתכוין להרוג את

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש כשנהדרין. ואמרינן התם ורנן היכי דרשי ליה: אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אכן לגו. לתוך חבורת בני
אדם כנענים וישראלים אכל שני ישראלים עומדין ומתכוין להרוג (ל) זה והרג זה והמרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבורת מידי.
והיינו טעמא דקאמר הכא ורנן משום דכשנהדרין הכי איתא: סיפוק ליה דרובא כנענים וישראלים. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אחתי
לא צילטריך קרא דהיהוה תמי' דניקטליה: ספק נפשות. (ספק) דיני נפשות להקל דהא והילתו העדה כתיב (במדבר לה): רדוה ליה כנענים קבוע
בניהם. ואשמעינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: הוראה שעה היפה. הך דריב"ז וכך עשה היתה או ראו שם שאר ילידי היכר
דכרים להמיר אכל לדורות מרי רובי צענין: מטיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דמשום רוב העיר גירידתא אכשריה ואמר רב (עלה) הלכה כרבי יוסי:
מלא

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש כשנהדרין. ואמרינן התם ורנן היכי דרשי ליה: אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אכן לגו. לתוך חבורת בני
אדם כנענים וישראלים אכל שני ישראלים עומדין ומתכוין להרוג (ל) זה והרג זה והמרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבורת מידי.
והיינו טעמא דקאמר הכא ורנן משום דכשנהדרין הכי איתא: סיפוק ליה דרובא כנענים וישראלים. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אחתי
לא צילטריך קרא דהיהוה תמי' דניקטליה: ספק נפשות. (ספק) דיני נפשות להקל דהא והילתו העדה כתיב (במדבר לה): רדוה ליה כנענים קבוע
בניהם. ואשמעינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: הוראה שעה היפה. הך דריב"ז וכך עשה היתה או ראו שם שאר ילידי היכר
דכרים להמיר אכל לדורות מרי רובי צענין: מטיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דמשום רוב העיר גירידתא אכשריה ואמר רב (עלה) הלכה כרבי יוסי:
מלא

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש כשנהדרין. ואמרינן התם ורנן היכי דרשי ליה: אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אכן לגו. לתוך חבורת בני
אדם כנענים וישראלים אכל שני ישראלים עומדין ומתכוין להרוג (ל) זה והרג זה והמרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבורת מידי.
והיינו טעמא דקאמר הכא ורנן משום דכשנהדרין הכי איתא: סיפוק ליה דרובא כנענים וישראלים. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אחתי
לא צילטריך קרא דהיהוה תמי' דניקטליה: ספק נפשות. (ספק) דיני נפשות להקל דהא והילתו העדה כתיב (במדבר לה): רדוה ליה כנענים קבוע
בניהם. ואשמעינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: הוראה שעה היפה. הך דריב"ז וכך עשה היתה או ראו שם שאר ילידי היכר
דכרים להמיר אכל לדורות מרי רובי צענין: מטיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דמשום רוב העיר גירידתא אכשריה ואמר רב (עלה) הלכה כרבי יוסי:
מלא

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש כשנהדרין. ואמרינן התם ורנן היכי דרשי ליה: אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אכן לגו. לתוך חבורת בני
אדם כנענים וישראלים אכל שני ישראלים עומדין ומתכוין להרוג (ל) זה והרג זה והמרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבורת מידי.
והיינו טעמא דקאמר הכא ורנן משום דכשנהדרין הכי איתא: סיפוק ליה דרובא כנענים וישראלים. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אחתי
לא צילטריך קרא דהיהוה תמי' דניקטליה: ספק נפשות. (ספק) דיני נפשות להקל דהא והילתו העדה כתיב (במדבר לה): רדוה ליה כנענים קבוע
בניהם. ואשמעינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: הוראה שעה היפה. הך דריב"ז וכך עשה היתה או ראו שם שאר ילידי היכר
דכרים להמיר אכל לדורות מרי רובי צענין: מטיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דמשום רוב העיר גירידתא אכשריה ואמר רב (עלה) הלכה כרבי יוסי:
מלא

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש כשנהדרין. ואמרינן התם ורנן היכי דרשי ליה: אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אכן לגו. לתוך חבורת בני
אדם כנענים וישראלים אכל שני ישראלים עומדין ומתכוין להרוג (ל) זה והרג זה והמרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבורת מידי.
והיינו טעמא דקאמר הכא ורנן משום דכשנהדרין הכי איתא: סיפוק ליה דרובא כנענים וישראלים. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אחתי
לא צילטריך קרא דהיהוה תמי' דניקטליה: ספק נפשות. (ספק) דיני נפשות להקל דהא והילתו העדה כתיב (במדבר לה): רדוה ליה כנענים קבוע
בניהם. ואשמעינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: הוראה שעה היפה. הך דריב"ז וכך עשה היתה או ראו שם שאר ילידי היכר
דכרים להמיר אכל לדורות מרי רובי צענין: מטיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דמשום רוב העיר גירידתא אכשריה ואמר רב (עלה) הלכה כרבי יוסי:
מלא

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש כשנהדרין. ואמרינן התם ורנן היכי דרשי ליה: אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אכן לגו. לתוך חבורת בני
אדם כנענים וישראלים אכל שני ישראלים עומדין ומתכוין להרוג (ל) זה והרג זה והמרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבורת מידי.
והיינו טעמא דקאמר הכא ורנן משום דכשנהדרין הכי איתא: סיפוק ליה דרובא כנענים וישראלים. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אחתי
לא צילטריך קרא דהיהוה תמי' דניקטליה: ספק נפשות. (ספק) דיני נפשות להקל דהא והילתו העדה כתיב (במדבר לה): רדוה ליה כנענים קבוע
בניהם. ואשמעינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: הוראה שעה היפה. הך דריב"ז וכך עשה היתה או ראו שם שאר ילידי היכר
דכרים להמיר אכל לדורות מרי רובי צענין: מטיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דמשום רוב העיר גירידתא אכשריה ואמר רב (עלה) הלכה כרבי יוסי:
מלא